

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 18.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940322368/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Tante isøvn, da jeg en Aften vilde læse for hende i Hverdagshistorierne. Skulde jeg nu holdt hende med Selskab, og »gaaet ind paa den gamle Koncs Interessers«, vilde min Taknemmelighed forvandle sig til Afsky. Men hun gjorde ikke Fordring derpaa; jeg spadserede, læste, malede – kort, tænkte paa alt andet end paa at more Tante. Har hun nu tabt ved, istedet for mig, at faae en Pige som Jomfru Leth i Huset? De ere jo som skabte for hinanden! »Men hun holdt af Dig, ikke af Jomfru Leth«, vil Du sige. Folk kunne gjøre mig fortvivlet med deres Holden af! Hun var fremmed for mine Interesser, for hele mit indre Liv; hvad var det da, hun holdt af? Nei, lad os aldrig vanhellige Kjærligheden, ved at forvexle den med Vennen!

Nu haaber jeg, Du indrømmer, at der efter mine Begreber ikke var noget urigtigt i at jeg forlod Tante; men Du vilde jo ogsaa vide, hvorfor det skete.

Du veed nok, jeg som Barn var ganske overladt til mig selv, og ingen regelmæssig Undervisning havde. I Skole vilde jeg ikke, og af de Lærere, jeg fik hjemme, beholdt jeg sjelden Nogen ret længe. En havde en rød Næse, en Anden skelede, en Tredie var kjedsommelig og vidtløftig – Aarsag nok til at give dem Afsked. Saaledes kunde der gaae Maaneder hen, uden at jeg havde anden Beskjæftigelse, end at sye lidt, tegne, og læse alle de Bøger, Tante saa rigeligt forsynede mig med: Digte, Eventyr og Romaner imellem hinanden. Heraf skabte jeg mig nu en heel Verden, hvori jeg levede med alle mine Tanker, jeg kjædede mig aldrig, thi havde jeg læst et Eventyr til Ende, kunde jeg fortsætte det i det Uendelige. Hertil sluttede sig min Begeistring for Danmarks Historie; jeg er opvoxet med de danske Helte, og hvert Digt om dem kunde jeg udenad. Hvor sørgede jeg ikke over at Fortiden var forbi! Det forekom mig, som Danmark nu kun var til i Erindringen.

Da jeg blev ældre, lærte jeg mere, dog kun hvad jeg havde Lyst til, især Sprog og Historie; dog var det mig umuligt at huske andet af denne, end de fremtrædende Personer, og de Begivenheder, som stode nærmest i Forbindelse med dem. Jeg tilegnede mig da en saadan Character, og den blev en ny Erobring for min Tankeverden. Endelig var jeg saa vidt, jeg skulde gaae til Præsten, ved hvilken Leilighed jeg gjorde den første Erobring i den virkelige Verden,